GÜNAYDIN

ustura 78

İŞTE
'PARİS !..

ZOR DEĞİL TIRAŞI, KELLESİ DAZLAK..
BİR DE OLMASAYDI ONDAKİ LAKLAK !

-Berber İbni Hafazan Ebû Lafazan -

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Şişli'den bir okurumuz soruyor:

Paşam efendim,

Bir küçük sorum var. Aya gitmek ister misiniz?

MARKOPAŞA:

Aya gitmekten vaz geçtik, şu Istanbul'da yaya gidebilsek yeter de artar bile...

■

Hereke'den B.N.A soruyor:

"Sevgili, sayın Paşamız,

Bir söz vardır, ötedenberi duyarım, kimi yerde de okudum bu sözü: "Vur, ama dinle! "

Bu söz bir deyim midir, atasözü müdür, bir özdeyiş midir, nedir?"

MARKOPAŞA:

Bu söz, tarihte geçmiş bir olayı yansıtır.. Sonradan bir özdeyiş olmuştur. O olay şudur: İsâ'nın doğumundan 480 yıl önce, Atina'da Salamin Deniz Savaşı konusunda bir tartışma açılır. İranlılarla yaptıkları savaşta Maraton zaferini kazanan ve Yunan Birliği'ni sağlamış olan Temistokles, bu tartışmada, donanmanın ikiye ayrılmasını salık verir. Donanma komutanı olan Öribiyades, bu düşünceye o kadar kızar ki, Temistokles'in üstüne yürür ve bastonuyla ona vurur. O zaman Temistokles,

-Vur, ama dinle ! der.

Sonunda o kurultayda tartışmayı Temistokles kazanmıştır.

Bu söz söyleneli 2450 yıl olmuştur. O zamandan beri unutulmamış, milyonlarca kez söylenmiş ve yazılmıştır.

■

Bahçelievler (Ankara) dan B.Kâzım Dönmez soruyor:

"Sayın Paşam,
Sizin yaşadığınız öbür dünya nasıl bir yer? ".

MARKOPAŞA:

Siz öbür dünyayı bı-

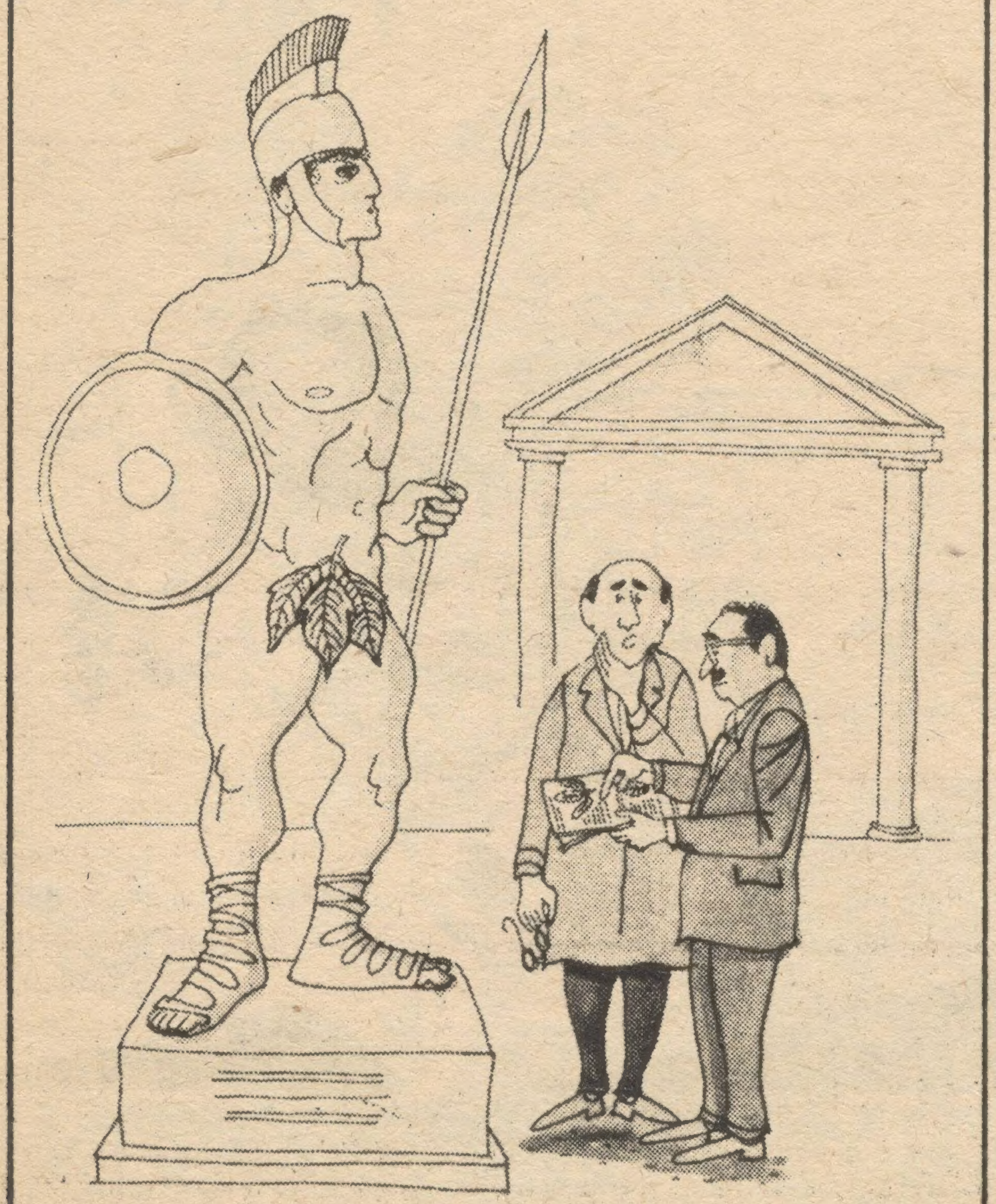

-Haklısınız! Zehirli bir yaprak

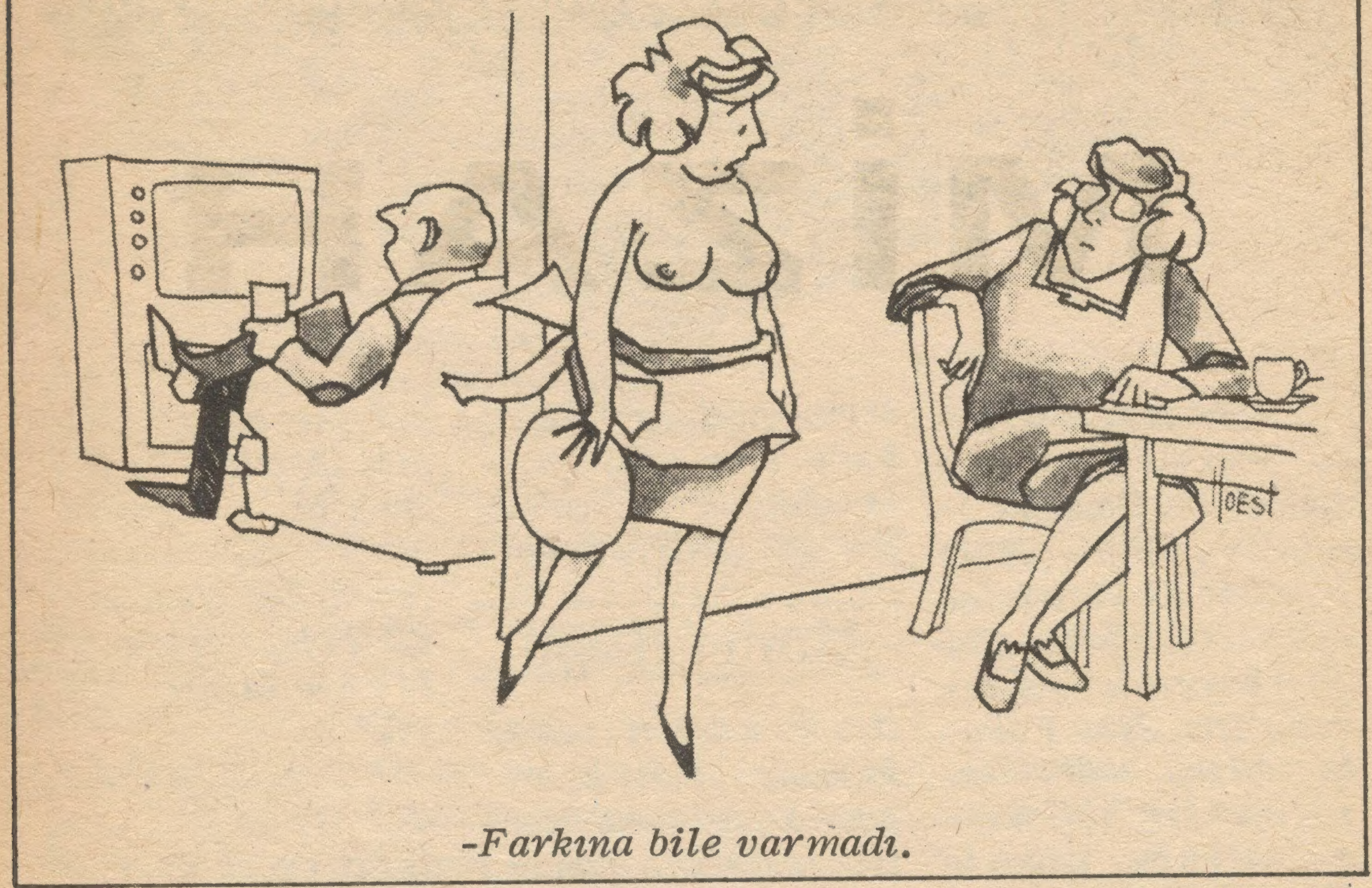

-Farkına bile varmadı.

rakın da, bu dünyaya bakın...Size çok bilinen bir fıkrayı, yeri geldiği için anlatayım.."Gece-gündüz arasız içmesiyle ünlü Bekri Mustafa her nasılsa imam olmuş. Bir gün cenaze namazı kıldırırken sandukaya eğilip ölüye şöyle fısıldamış:

-Öbür dünyaya gittiğinde, ordaki arkadaşlar buranın ne halde olduğunu sorarlarsa "Bekri Mustafa imam oldu " dersin onlar gerisini anlarlar. demiş.

Siz bu dünyaya bakın sevgili okurum, bu dünyaya...İnşallah, siz de fıkranın gerisini anlamışsınızdır.

■

Çermik (Diyarbakır) dan B. Zihni Akkılıç soruyor:

"Paşaların paşası Markopaşa,

Benim derdime ancak siz çare bulursunuz. Eczacılığı bitirdim. Askerliği de bitirdim. Bu zaman zarfında kendime eş edecek bir kimse karşıma çıkmadı. Bana bir yuva kurarsanız, ne kadar sevaba gireceğinizi tahmin edemezsiniz. Cevabınız gecikmesin, çünkü tahammülüm kalmadı."

MARKOPAŞA:

Yanılıyorsunuz: benim işim yuva kurmak değil, kötülerin yuvasını yapmaktır. Size gelince. Yazınızın okunaksızlığına bakılırsa siz eczacıdan çok hekime benziyorsunuz, sakın eczacılık diye Tıp Fakültesi'ni bitirmiş olmayasınız yanlışlıkla? "Eş edecek kimse karşıma çıkmadı " diyorsunuz. O, sizin karşınıza çıkmaz, siz onun karşısına çıkacaksınız. Sizin gecikmesine tahammülünüzün kalmadığını yazdığınız derdin çaresi, bizim alanımıza girmiyor.

Ölümünün 37. nci yıldönümünde Ahmet Haşim

MİZAH

Ahmet Haşim

Bundan üç dört sene evvel meşhur Fransız karikatürcüsü Forain'in (1852 - 1931) Fransız Akademisine aza seçilişi bütün dünyayı hayret içinde bırakmıştı. Zira Forain büyük kudretine rağmen bir "Güldürücü" idi ve bu itibarla ilim ve edebiyatı barındıran vakur binanın çatısı altında yeri olmaması lâzımdı ...

Gerçekten dünyanın her tarafında sanatı, her ne vasıta ile olursa olsun, diğerlerini güldürmekten ibaret olan adam, halk tarafından yalnız hor görülmeye hedeftir. Bu umumî telâkki tesiri iledir ki mizah: Yazıda edebiyatın, resimde sanatın ve sahnede tiyatronun en şerefsiz ve en aşağı yeri addedilir. Halk lehçesi, "Güldürücü"nün sosyal mevkiini dikkate almıştır; her dilde ona verilen isimler pas-

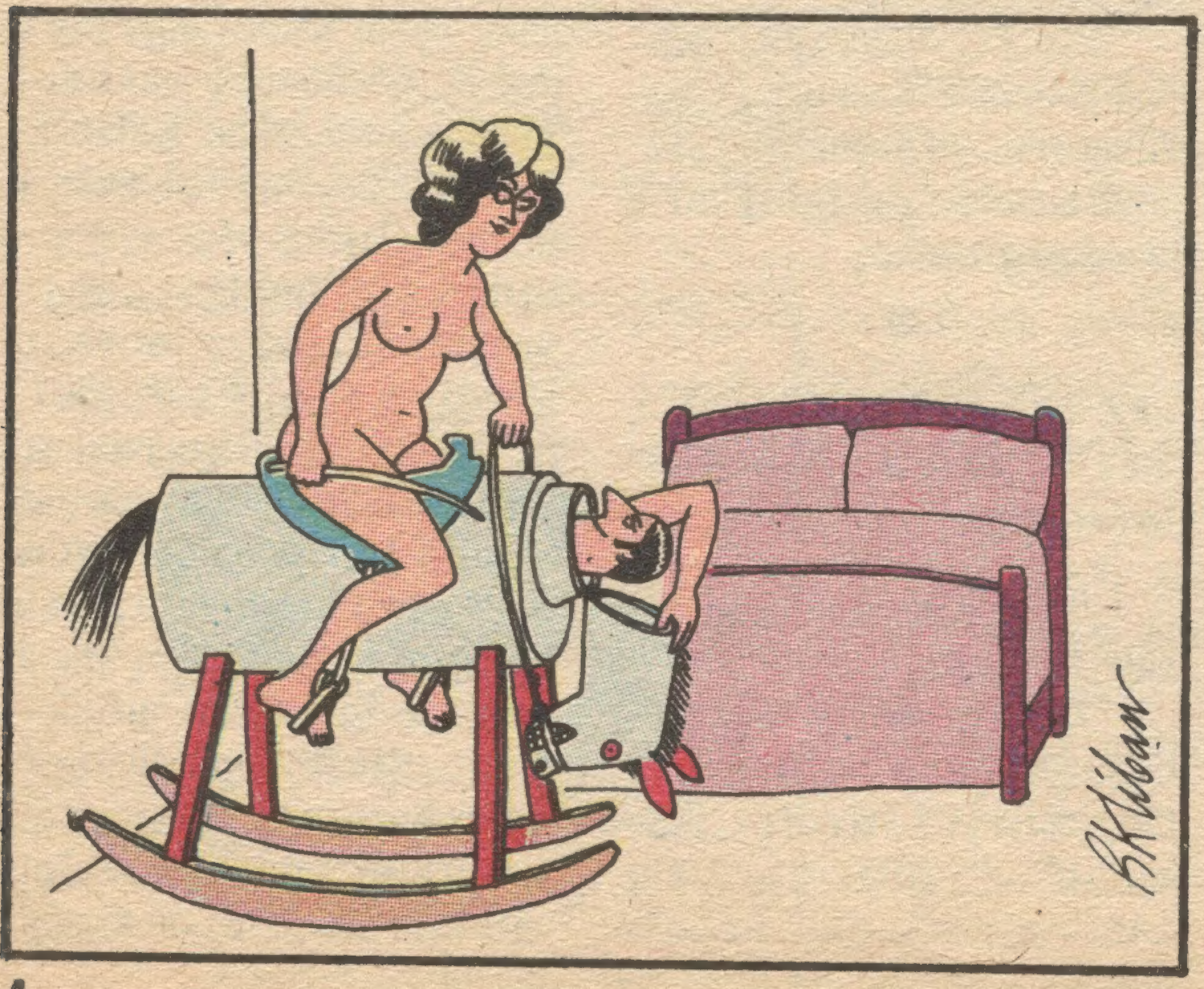

kal, maskara, soytarı gibi lâfızların eşidir. Bu gibi kelimelerin, hiç bir dilde saygı ve tevecciihü ifade etmediklerini ayrıca söylemeye lüzum var mı?

Hayvan çehresinde, "Gülüş"ü tecelli ettirecek uzvî tertibatın kıtlığından mı, yoksa, hayvan ruhunun neşeye, kabiliyetsizliğinden mi nedir, herkesin bildiği felsefe ve mantıkta gülmek kabiliyeti, başlı başına, insanın üstün bir vasfı ve zekâsının bir işareti addedilir.

Bir mizah yazarı, bana bir gün, hoş görmediğim bir tarzda taarruz etmek istemişti. Tecavüzden neşesiz bir dakikada haberdar olduğum için cevap vermeyi zarurî addetmiştim.. Bana verdiği cevapta: "Be hey hayvan! Ne kızıyorsun? Gülmenin insanın şanından

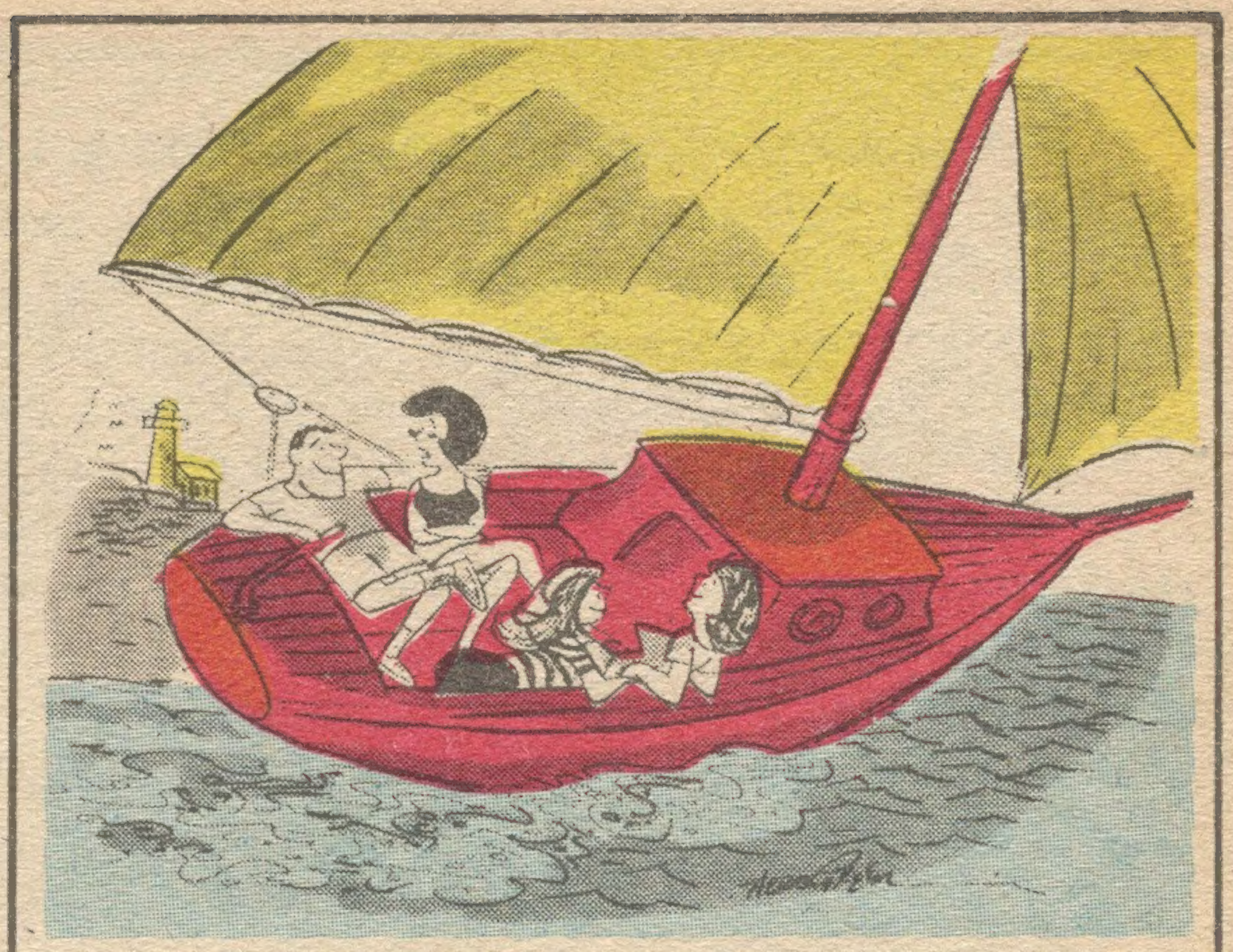

-Kotran dört kişilik deyince ben de sanmıştım ki...

olduğunu bilmez misin?" demişti. Şimdi burada söyleyeyim ki gülmek hassasının yalnız insana mahsus olduğuna ben hiç kani değilim.

Diğer hayvanların gülemeyeceklerini biz nasıl kendiliğimizden bilebilir ve nasıl düşünmeden iddia edebiliriz? Sopa altında merkebin neşeye hali mi var? Otlamaktan ve uzun barsaklarını doldurmaktan koyun ve keçinin gülmeye vakti mi var? Her köşede ve her delikte çelikten korkunç dişlerini şimşek süratiyle kilitlemeye hazır binlerce ustalıklı tuzağın tehlikeli çemberi içinde yiyecek ufak bir gıda kırıntısı aramakla meşgul, aç ve perişan farenin gülmeyi hatırına getirmesi için cidden çıldırmış olması lâzım gelmez mi?

Fakat "Gülüş" istediği kadar insanın bir üstün vasfı mahiyetinde olsun, halk nazarında gülüş hiç bir zaman göz yaşının vekar ve asaletine sahip değildir.

Manakyan ayarında bir dram sanatkârının ismine dün ciddiyet izafe etmekte hiç kimse tuhaflık bulamazken, zamanımızın iki hâlis üstadı olan Nâşit ve Dümbüllü İsmail Efendilerin adlarını gülmeden söylemek herhalde, ciddi bir toplantıda insanı derhal dışarı attırmaya yetecek bir hatadır. Sanki güldüren adam karşısındakine, neşeyi verirken aynı zamanda kendine karşı saygısızlığı da telkin etmiş oluyor.

İtiraf etmeli ki, "Gülüş" ruhun asil bir faaliyeti eseri değildir. Hiç kimse kendine gülmez; güldüren, diğerinin aczi, kusuru ve dalgınlığıdır ve gülen, kendinden fazla memnun olan gururumuzdur. Fikir yaratmakta veya düşman gözetlemekte veyahut sonsuz suya veya gökyüzüne, bakıp düşünmekte olan adam gülmez, "Aşk" ın çehresi "Hüzün" ün çehresi gibi sâkin, ölçülü ve haşindir. Ruh, neşe sahasında, ancak tebessümün dudaklar üzerinde çizdiği hatta kadar ileri gidebilir, zira ondan sonra etin kabalığı ve karışıklığı başlar. Gülen bir adamın çehresinde gerilen dudakların açık bıraktığı iki çıplak diş sırası, hayvan sırıtmasını andırmaktan uzak olmadığı kadar gülmeyen bir insan ve bilhassa gülmeyen bir kadın

Ahmet Haşim
(1884- 1933)

1885'de Bağdat'da doğdu. 4 haziran 1933 de Istanbul'da öldü. Galatasaray Sultanîsinde (Lisesi) okudu. "Fecr-i Âtî" edebî okuluna katıldı, ama sonradan Türkiye'de sembolist şiirin temsilcisi oldu. Memurluk, öğretmenlik yaptı. Hem kuramcı, hem uygulamacı olarak "Saf şiir" in ve "Sanat için Sanat" ilkesinin savunuculuğunu yaptı. Oysa, gazete fıkrası ve gezi yazıları gibi düz yazı türlerinde, şiirdeki yolunda yürüdüğü söylenemez. Göz kamaştırıcı zekâ çakıntıları olan düz yazılarında, gerçekçi değilse bile, yararcı bir yol tutmuştur. Düzyazıların fantezi olanları bile açıktır. Haşim'in çoğun gazete fıkraları, "Deneme" türünden düzyazılar oldukları için, aktüaliteye bağlı kalarak değerini yitirmemiş, bugün de değerli düzyazılardır. Düzyazıda usta bir üslûpçu olan Ahmet Haşim'in "Gurebahane-i Laklakan" adlı kitabından "Mizah" başlıklı bir yazısını sunuyoruz.

çehresi, ilâhî bir çehre olmaya yakındır.

"Mizah"ın diğer sanatlar arasındaki bu hakîr ve alçak vaziyetine rağmen, Forain'i ilk karikatürcü olarak Akademi âzalığına seçtiren sebep neydi? Sebep şu idi ki Forain'in çizgisi, alelâde bir soytarı şakşağı değil, Molière'in kalemi ve Nasrettin Hoca'nın nüktesi gibi fenaların sırtında bir kırbaçtı. Forain'in gülünç yaptığı, çirkinleştirdiği ve halkın istihzasına fırlattığı şey, malûm uzvî ârızalar, bönlük ve alıklık değil, zararlı zekâların kaynağından doğmuş insan kusurları ve cemiyet bozukluklarıdır. Kahkahası, semavî bir gazabın akisleri gibi, yalnız zâlimlerin yüzünü sarartır. Sırf mazlumlara, mağlûplara ve düşkünlere karşı değrin merhameti sevkiyledir ki, mesut olanların boğazına saldırdı. Forain'in karikatürü şefkat ve merhametin tesirli bir

Kumar

Polis evi basmış, dört kişiyi yakalamıştı. Adamların hallerinden kumar oynadıkları anlaşılıyordu.

Hepsini teker teker sorguya çektiler. Birinci adama, "Sen" dediler, "Kumar oynamakla kanuna karşı geliyorsun."

"Yok canım" dedi adam. "Ben buraya çene çalmak için geldim."

Ayni sözleri ikinci adama da söylediler.

"Asla!" dedi ikinci adam. "Bunları tanımıyorum bile."

"Ya sen?"

"Ben kâğıt oynamam" dedi üçüncü, Ötekileri seyrediyordum."

Polis elinde bir kâğıt destesi tutan dördüncüye döndü:

"Artık" dedi "Sen de inkâr edemezsin ya"

"Ben mi?" dedi. "İnsaf edin polis bey... Tek başına kumar oynanır mı hiç?"

ABDÜLHAK ŞİNASİ HİSAR DİYOR Kİ:

Ekseriyetle pek zeki ve bazen de için için müstehzi olan bu nesir hakikaten ne güzeldir! Ahmet Hâşim bunlarla "Bize Göre" hisler ve fikirler yazmıştı. Ahmet Hâşim'in bunları ne emekle yazdığını bilirim. Başının meyvesini olgunlaştırarak koparıp harice vermek ne zordur! Hatırlıyorum, Ahmet Hâşim, İkdam'da bir "Bize Göre" parçasını fikrinden ve kalbinden süzülen bir madde gibi sızdıra sızdıra bütün yarım gününü geçirerek, akşama doğru, müşkülât ile bitirir ve imzalardı. En evvel yazdıklarını birer birer herkese, İkdam'ın her muharririne ve her gelen misafirine okurdu. Hepsinden bir tavsiye, bir fikir, bir his almağa, her yeni kıraati üzerine bir tashih daha yapmağa çalışırdı.

...Denilebilir ki Ahmet Haşim'in fıkrasını yazacağı günler bunun tâ bittiği akşam saatine kadar, indinde dünyanın başka hiç bir hâdisesinin zerre kadar mânâ ve ehemmiyeti kalmazdı.

telkin vasıtası idi.

Bir tarih dönemecinin fırtına ve rüzgârları ortasında yıkılmış köhne bir dünyaya karşılık meydana getirilecek yeni âlemin bir an evvel gök ve havaya doğru yükselebilmesi için, en hakîr kuvvetlerin bile harekete gelmeye mecbur olduğu şu dakikada, ahmağa iğrenç bir neşe, cinslere karşılıklı ürpermeler teminiyle meşgul; kudretin tokadından korkan, yalnız aczve zaafa saldıran kendinden zayıflara gücü yeten mizahımız için Forain'in o merhametle titreyen kalemi ne feyizli bir tefekkür ve vicdan muhasebesi konusu olabilirdi.

Akşamları

Büyük ithalatçı sabahleyin tıraş olup aynanın karşısında suratına losyon sürerken,

-Biliyor musun sevgilim, dedi, her sabah tıraş olunca yirmi yaş gençleşiyorum...

Kadın içini çekip,

-Öyleyse neden akşamları tıraş olmuyorsun? dedi.

Kokteyl

Adam, konuklarına,

-Öyle bir kokteyl icat ettim ki, harikulâde bişey...

-Aman nasıl yapıyorsun? diye sordular.

-Çok kolay, dedi, en sevdiğiniz kokteyli aynen yapın, yalnız ölçüleri üç kata çıkarın.

Yeni

Oklahoma'da genç bir bayan depozito yatırmak için, bir gaz şirketine uğramıştı. Vazifeli memur, soyadının nasıl yazıldığını sorduğu vakit "Bir dakika" dedi ve dışarı fırladı. Biraz sonra döndü. Soyadının doğru yazılışını göstererek "Şey dedi, yeni evlendim de."

Hangisini?

Çok güzel, ufak tefek bir kadındı, yalnız ayakları büyücekti. Ayakkabıcıda birkaç ayakkabı denedikten sonra kocasına sordu:

-Acaba hangisini alsam dersin? 38 alsam nasırıma dokunuyor, 40 alsam gururuma dokunuyor.

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER :

LASSALVY

Ön ve arka kapakla orta sayfayı Lassalvy'nin karikatürlerine ayırdık.

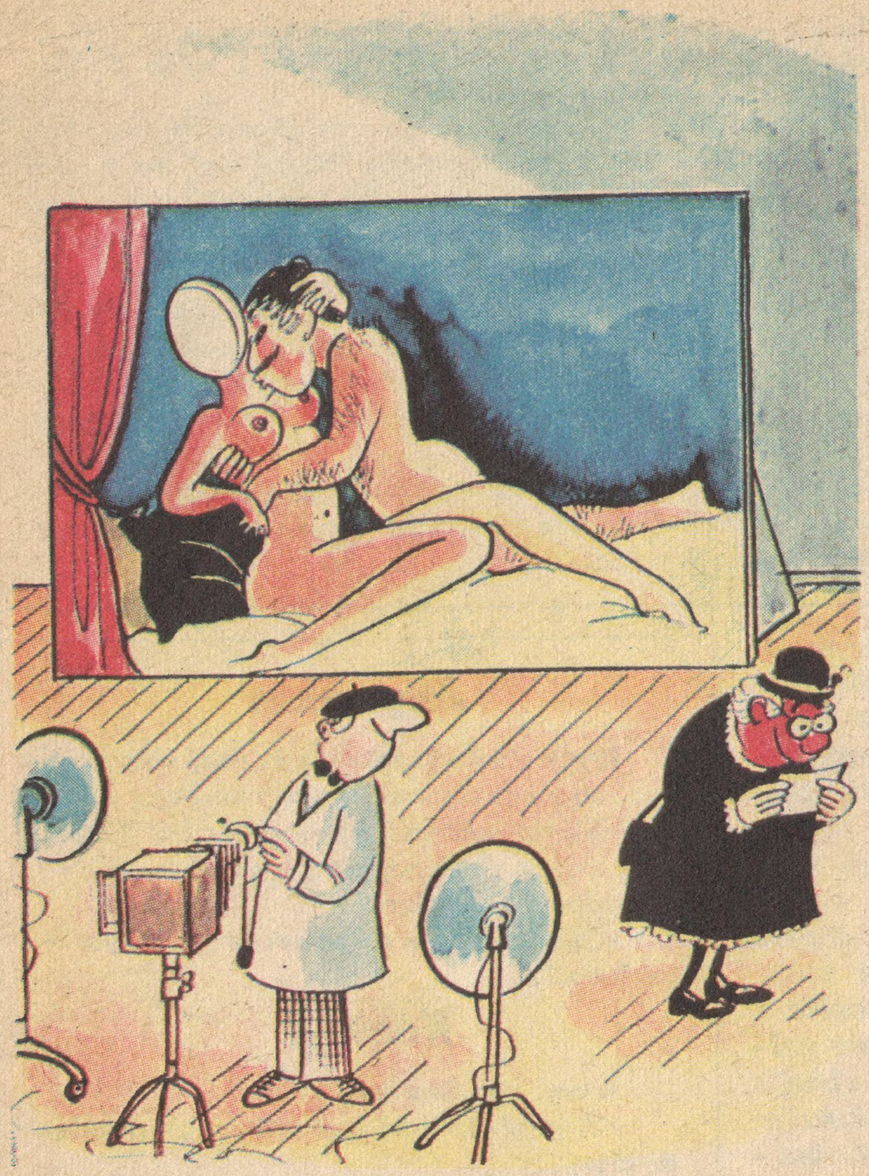

-Sizin için değil bayan...

Ne olacak?

Konserde, önünde oturan, hiç durmadan vırvır etmelerinden karıkoca olmaları muhtemel, kadınla erkek, konser boyunca hiç susmamışlardı. Bu karıkocanın arkasında oturan adam öyle sinirlendi ki, sonunda dayanamayıp,

-Rica ederim, hiç bişey anlayamıyorum !... dedi.

Öndeki adam başını sertçe geriye çevirip,

-Yani anlayacaksınız da n'olacak, dedi, karı-koca arasına girecek değilsiniz ya...

Atlatma

Güzel, ama zeki kadın, kendisine balta olan sulu, sırnaşık erkek arkadaşını atlatmaya çalışıyordu:

-Pazara gelemem. İmkânsız...
-Neden ?
-Bir nişana davetliyim...
-Öyleyse pazartesi ?
-Pazartesiye de nikâh var...
-Salı olsun...
-Olmaz, düğündeyim...
-Çarşamba ?
-Çarşamba doğum, perşembe ölüm, cuma mevlit, cumartesi de cenaze...

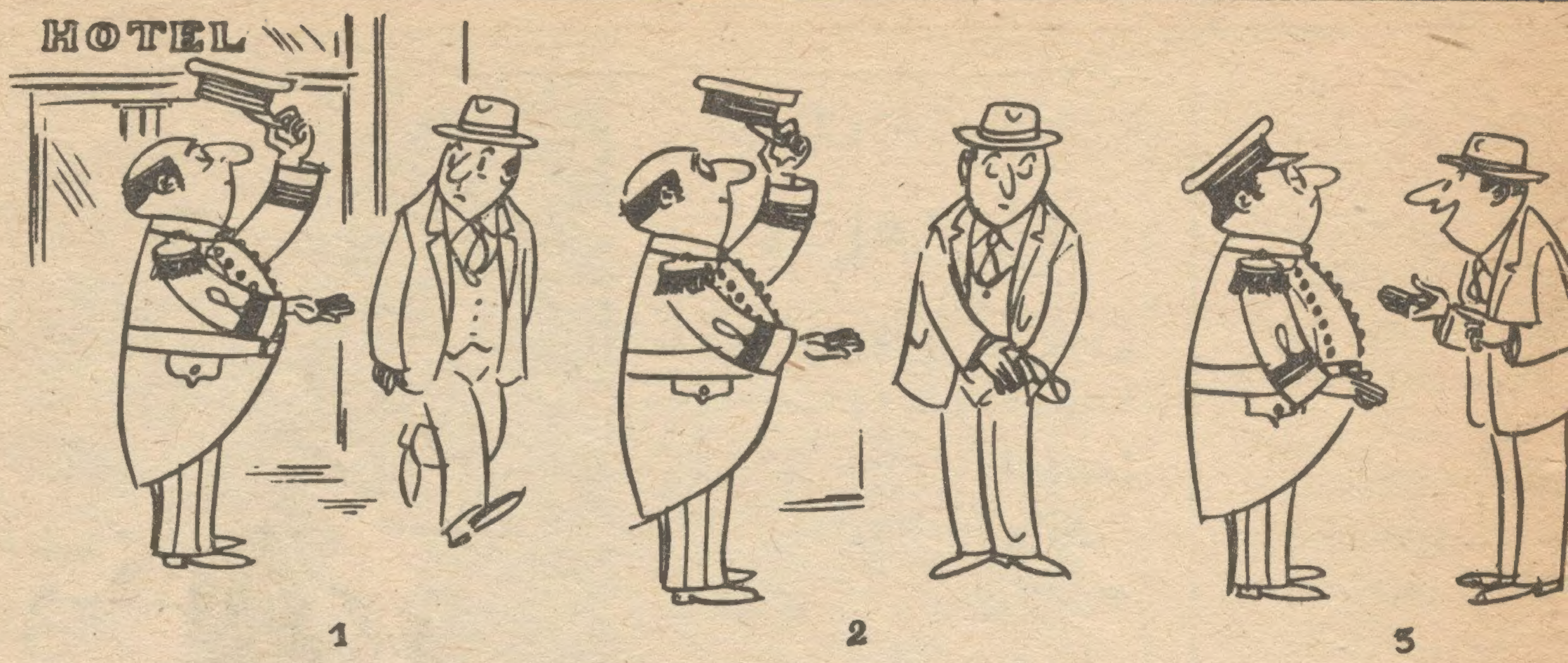

1 2 3

GARDEN BAR'DA KONUŞAN İKİ ADAM

AHMET HAŞİM

-Şu ışıklar içinde görünüp kaybolan kadınlara bak! Ne derilerindeki beyazlık insan derisi beyazlığı ne gözlerindeki siyahlık, insan gözü siyahlığı, ne dudaklarındaki kızıllık, insan dudağı kızıllığıdır. Tabiatın eserleri hiç de bu sahne yaratıkları kadar güzel değil! Kırmızı sarı, yeşil boyalar, renksiz etleri, çipil gözleri, soluk dudakları değişikliğe uğrayarak, harap uzviyetlerden birer gençlik ve güzellik mucizesi vücuda getirmiş. Kim diyor ki kadın şimdi, eskisi gibi, yüzünü sıkı örtüler altında saklamıyor? Ya boya örtüleri? Bunların altında hakikî çehreyi hiç görmek kabil mi? Boyalar olmasa bilmem kadın ne yapardı?

-Kadın ne yapardı bilmem.. Fakat boyalar olmasa bilmem ki göz nasıl boyanırdı?

AHMET HAŞİM'DEN ÖZDEYİŞLER

Zekâ - nar, ayva ve portakal gibi - geç renk ve koku kazanan bir sonbahar ürünüdür. En az kırk yıl güneşte pişmeden bu soylu meyva ballanmıyor.

Evliliği aşkın devamı sanmış nice safdil çiftler, üç ay geçmeden dudaklarda ateşin söndüğünü görmüşler ve bir akşam kendilerini karşı karşıya esner bulmaktan hayret etmişlerdir. Aşk değişmeyince ölür.

Çingene, insanın tabiata en yakın kalan güzel bir cinsidir.

O güzel başların penbe dudakları, her açılışta, beyinden inen koca bir ahmaklık öküzüne yol veren bir kapı vazifesi görür. Onun için bazı kadın başları, gerçekte, altın, elmas ve yakuttan yapılmış tiksindirici birer alıklık deposudur.

4 5 6

Birlikte

Genç ve şımarık milyoneri, sevdiği kız parasına rağmen reddetmişti. Ama o sahiden âşıktı ve ne yapacağını şaşırmıştı. Muhteşem arabasına bindi ve şoförüne: "Derhal Lardner Köprüsünden aşağı sür dedi, intihar etmek istiyorum."

Arslanlar

Bir Arap, Paris'de aç kalmıştı. Bir ekmek parası için ne olsa yapmaya razı, sokaklarda dolaşıp duruyordu. Bir sirkin önünden geçerken, duvardaki ilândan bir adam arandığını öğrendi. Hiç düşünmeden içeri girdi, sirk müdürünün yanına çıktı. Müdür:

"Gayet basit bir iş dedi. İki arslanımız vardı, biri öldü. Sen bunun postunu giyerek, öteki arslanla numaralar yapacaksın.. Hiç endişe etme, rakibin olan aslan, yaşlı, bitkin bir hayvan.."

Adam çaresiz kabul etti. O gece postu vücuduna geçirerek, kafes içerisinden sahneye çıkardılar. İri yarı rakibi arslan, kendisine doğru yaklaşırken, korkudan ne yapacağını şaşıran Arap, bir pençesini kaldırdı. "Ya Allah, ya bismillah..." dedi. Onun bu halini gören öbür arslan da bir pençesini kaldırdı ve cevap verdi:

"Ya Allah, ya bismillah..."

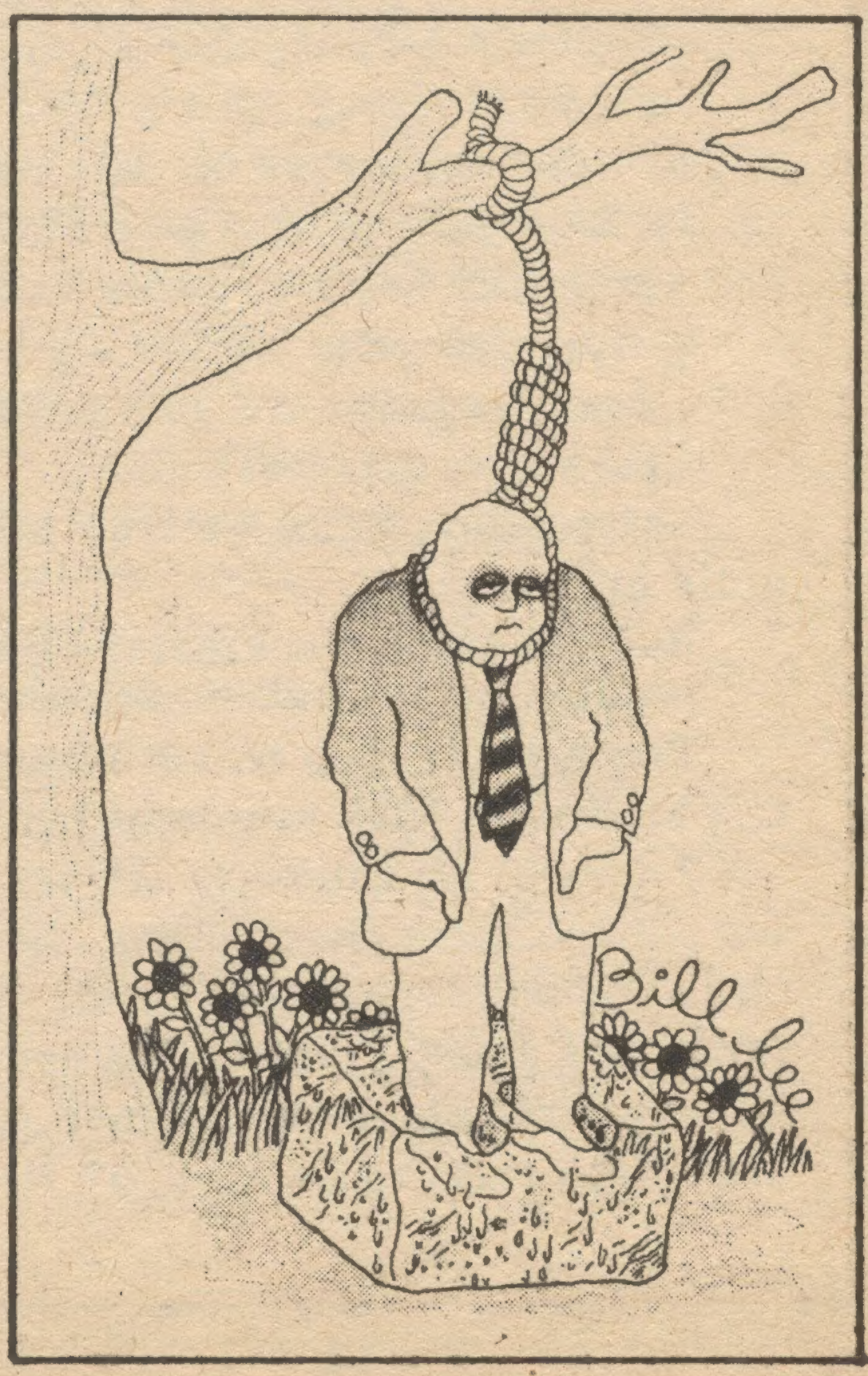

Bir Hikâye

KİM KOYDU ?

Köy kahvesinin önündeki sandalyeler dolmuştu. Kimi ata biner gibi, oturmuş, kimi yan oturup sandalyenin arkalığına kolunu koymuş muhtarı dinliyordu. Muhtar iş için gittiği şehiri anlatıyordu.

-Yahu emme de denişmiş mübareğin yeri... Vallaa bizim kövün esgi halîndan heçbi fargı galmamış şeherin. Nasıl dağlarda eşkiya dolaşırsa, aynı şeherde de öyle. Son zamanlarda da, bıldır da bizim eşkiyalara cenderme göz açtırmıyo. Argadaş şeherde münkünü yok bööle şeylere rastlıyamassın.

-Amma da atıyon ha muhtar, bizim bildiğimiz şeherde hemi cenderme, hemi de pulis vardır. Bunlar eşkiya gibin dolaşanlara bişey demiyolar mı?

-Canım hoş biz de yok dimedik ya, olmasına var emme didim ya heç bişey demiyolar. Size çok bi şaştığım vukuatı ağnadayım da, diğneyin hele, haklı değil miyim bakın. Bizim erazi meselemesi için şehere inmiştim. Şeherde selâm para, kelâm para, suyu da herifçioğulları paraylan veriyolar. Lâfı uzatmayalım, derken ben atliyeye gittim. Bir imza için odadan odaya gezerkene, gıyamettir goptu ki, bire aman! essah gıyamet sanırsın. Ahali habire goşuyo, uzun goridor didikleri yirde goşarkene, bi adamın yanına yanaşıp:

-Hay'rola gardaş, niye goşuyonuz? diye sordum.

Golumdan duttuğu gibin: "Aman goş! didi, geliyolar!" Mecbur, düşdüm peşine, herkes bir oda bulup girmiş, argadan da gapıyı kilitlemiş. Bize gala gala, ayıptır söylemesi, atliyenin helâsı galdı. Gücücük yirde dört beş gişi gader varız. Ak pak saçlı, yaşlıca bi adama,

-Dayı, niye gelip buraya sıgıştık? diye sordum.

Adam, gorgudan dili garışarak:

-Talebeler geliyor! didi.

-Allahallah, didim, gelirse gelsin, heç talebeden insana zarar gelir mi?

Helânın camından dışarıya gözleyen zayıf, uzun boylu gençten biri,

-Anlaşılan sen yabancısın amca, didi,

Ben bunların heç birine inanmadım. Aman Allah bi de sokağa çıktım ki, ortalık harp meydanından beter, vur gır gidiyo... Pulis mi yok? Çoook! İki galabalık birbirine garışmış, ana buba günü, silahlar patlıyo, bıçaklar çekiliyo.. Ben gendimi zorlan bi gayfeye attım. Orda söylediklerine göre: pulis vukuat sona erdikten sonra gider onların okullarında, yurtlarında arama yaparmış, galiba dapanca filân da bulurmuş, emme kim diğner, sonadan bulunmuş dapancayı. Acep silâhları oralara kim goyuyo? Herkes goyar değel mi?...

Yusuf Kenan ANIL

AY ORTASI ŞİİRİ

-Cahit Sıtkı TARANCI'nın OTUZ BEŞ YAŞ ŞİİRİ'ne Benzetme-

Bugün on beş! Ayın yarısı eder.
Şaka maka ortasındayız ayın.
Maaşın aldığın gün hemen biter.
Geri kalan kuruşları bir sayın,
"Cözünün yaşına bakmadan gider."

Fırıncıya, kasaba borçlarım var.
Benim mi Allahım bu bomboş cüzdan?
Ya bakkalda kalmış mı hiç insaf, âr?
Neden böyle görünürsünüz düşman,
Yıllar yılı dost bildiğim manavlar?

Zamanla nasıl değişiyor hayat!.
Kimden borç istesem boş dönüyorum.
Görünmüyor candan dostlar da heyhat.
Ağlanacak halime gülüyorum.
Yarınım bugünden daha da berbat.

Borçlardan, harçlardan hep maaşımız.
Ayın biri artık çok ırak gelir.
Daireye beraber başladığımız
Ceket ve pantolon eskidi bir bir:
Açıkta kalacak bir gün ardımız

Kaderde torpilsiz olmak da varmış!.
Geç farkettim dayısız olduğumu.
Evlendim, çocuklar çevremi sarmış.
Her doğan gün borca boğulduğumu,
Bir memura anlatırsam anlarmış.

Giden gelse dedem gelir; bekârlık!.
Her yıl biraz daha arzuladığın.
Bu maaşla evlenmek tam hıyarlık.
Değil mi ki belli her ay aldığın,
Neyine yaparsın bir de kibarlık?

Neylersin, dertler bitmez aybaşında.
Maaşın yetmiyor, söyle n'olacak?
Her aybaşı kaynanan sofra başında,
Bir şişe rakıyla neşen olacak,
Kraliçe misali karın karşında.

Mukadder ÖZAKMAN

YARIŞMA FIKRALARI

Koşuyolu (Kadıköy)--Bankaevleri Cevdet Paşa Sok. 38, Nezihi Ünlüer yazıyor:

172 BAHŞİŞ

Muharebe uygulaması yapılıyordu. Bölük komutanı çağırdığı ere bir zarf verdi,

-Bunu ilerde sırt üzerindeki tabur komutanına ver! dedi.

Er, tabur komutanını arayıp buldu. Binbaşı, yüksek rütbeli subayların, generallerin arasındaydı. Bu yüzden epey bekledikten sonra bir fırsatını bulup zarfı tabur komutanına verdi. Tam ayrılıp giderken, ordaki generallerden biri,

-Hemen gidecek misin oğlum ? dedi.

-Gideceğim generalim.

-Binbaşından hiç bişey istemeyecek misin ?

Bu soru karşısında çok utanan er sesini çıkaramayıncageneral sorusunu tekrarladı:

-Hadi söyle, ne isteyeceksin binbaşından ?

Er sıkıla sıkıla,

-Bahşiş!...dedi.

173 DALGINLIK

Dalgın koca akşam evine gelince karısı,

-Hani palton ? dedi.

-Dairede kalmış...

-Peki şapkan ?

-Şapkam mı ?Vapurda unuttum..

-Ya ayakkabıların ?

-Aaaa!...Onlar da mı yok!...

■

Eskişehir-Muttalip Cad. No. 66/C Cevdet Karter yazıyor:

174 BÖYLE KAFA

Çok iri kafalı bir adam, bütün şapkacıları gezmiş, ama kendi kafasına uygun bir şapka bulamamış. Sonunda, bir şapkacının vitrininde reklam için konulmuş çok büyük bir şapka görünce, dükkâna girip o büyük şapkayı istemiş. Başına uyduğu için,

-Kaça ? demiş sormuş.

Şapkacı o kadar yüksek fiyat istemiş ki, adam almaktan vaz geçip çıkarken şapkacı,

-Ama, demiş, sen bu kadar büyük bir şapkayı başka yerde bulamazsın...

Adam da eliyle koca kafasına vurup,

-Sen de, demiş, o alâmet şap -

Ercan Akyol

kayı satmak için böyle bir kafayı başkasında bulamazsın...

■

Kızılay(Ankara)-Yüksel Cad. 38/4 Can Başkalar yazıyor:

175 KARINCA

Cinayet suçundan otuz yıl hapse hükümlü adam, kapatıldığı hücrede can sıkıntısından, gözüne ilişen duvardaki karıncalarla uğraşıp oyalanmaya başlamış. Yuvadan aldığı birkaç karıncaya olağanüstü cambazlık öğretmiş. Cezasını doldurup cezaevinden çıkarken, eğitip, cambaz yaptığı karıncalarla yaşamını sürdürmeyi düşünmüş. İçlerinde en usta cambaz olan karıncayı da yanına alıp cezaevinden çıkmış. Yıllarca güzel bir yemek yememiş olan adam bir lokantada karnını iyice doyurduktan sonra, karıncasının ilk numarasını garsona gösterip bir deneme

Ercan Akyol

yapmak istemiş. Garsonu çağırıp,

-Bay Garson, şu karıncayı görüyorsun ya... diye söze başlarken garson birden atılıp peçeteyle ezdiği karıncayı masadan atarken,

-Çok affedersiniz bayım..demiş.

OKUR KARİKATÜRÜ

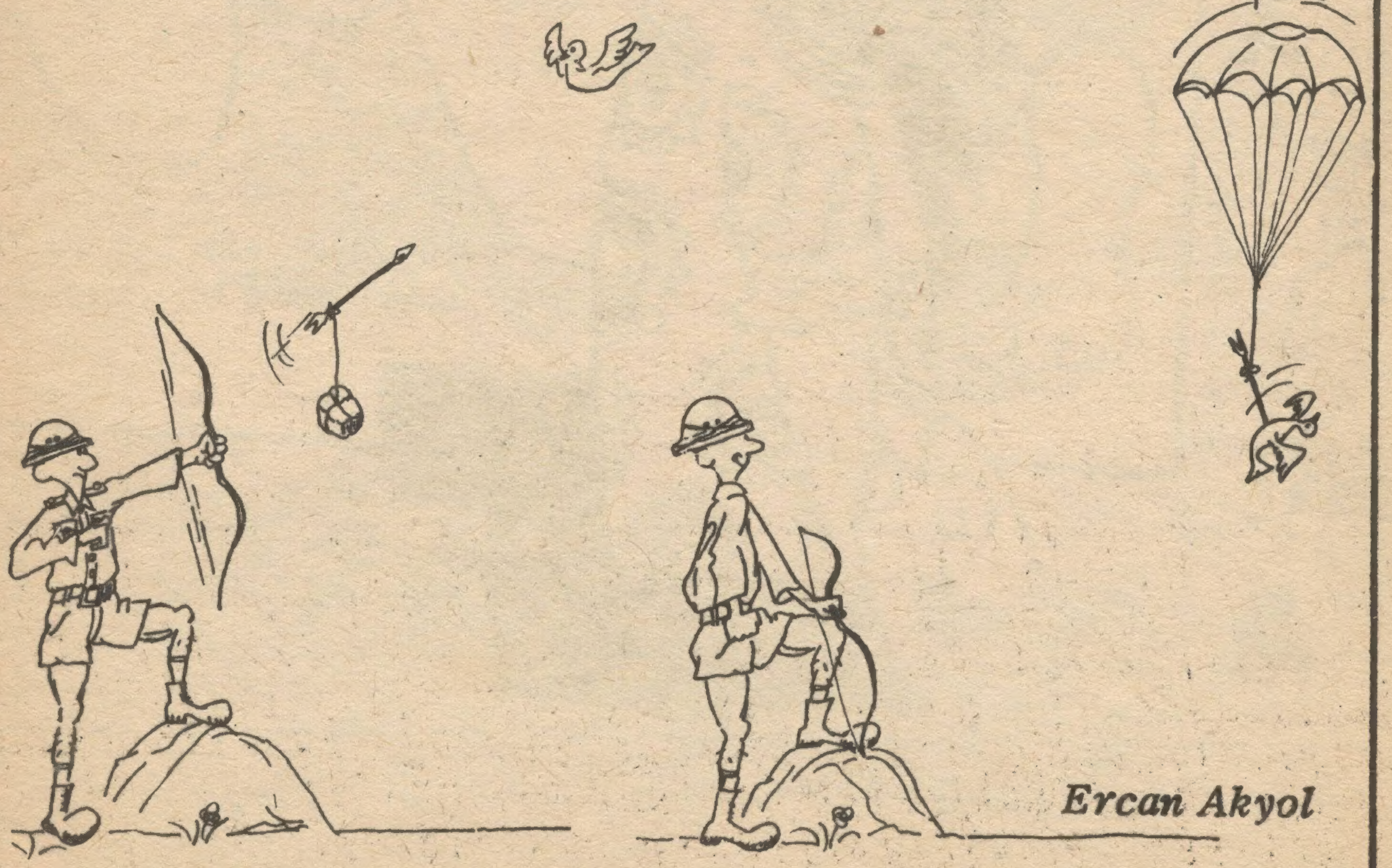

Ercan Akyol

LASSALVY

- Gelirken bana en büyük tüpten pembe boya al, getir!

Bu sayımızla Ustura'nın üçüncü cildi bitmiştir. Gelecek sayısında USTURA, dördüncü cildine başlıyor, Yeni cilde gi - rerken USTURA'ları biriktiriniz!